

RAZUMIJEVANJE I MATEMATIČKA RAZRADA METODE SLIKA U FIZICI

Velimir Labinac¹, Marko Jusup², Tarzan Legović²

¹ Odjel za fiziku, Sveučilište u Rijeci, Omladinska 14, 51000 Rijeka

² Institut "Ruđer Bošković", Bijenička 54, 10002 Zagreb

2

Sažetak

Metoda slika (MS) je postupak za proračun potencijala u rubnim zadaćama kod kojih rubne plohe najčešće imaju oblik ravnine, sfere ili cilindra. Unatoč jednostavnosti i intuitivnosti MS, studenti nerijetko iskazuju nerazumijevanje kao i poteškoće u primjeni.

U tom kontekstu, razmotrili smo probleme s kojima se studenti susreću vezano uz MS. Uzeli smo u obzir područja u kojim se MS najčešće koristi, te smo uzroke problema ilustrirali primjerima iz elektrostatike i magnetostatike.

Pritom smo uobičajene primjere riješili na dva načina: metodom slika i razvojem potencijala u red po specijalnim funkcijama, što je rezultiralo usporednim prikazom koji jasno ističe prednosti MS. Ponudili smo mogući način za bolje tumačenje MS koji je, u stvari, matematička razrada rubne zadaće Poissonove jednadžbe. Razmotrili smo i mogućnosti korištenja MS pri rješavanju problema iz optike, akustike, termodinamike i hidrodinamike.

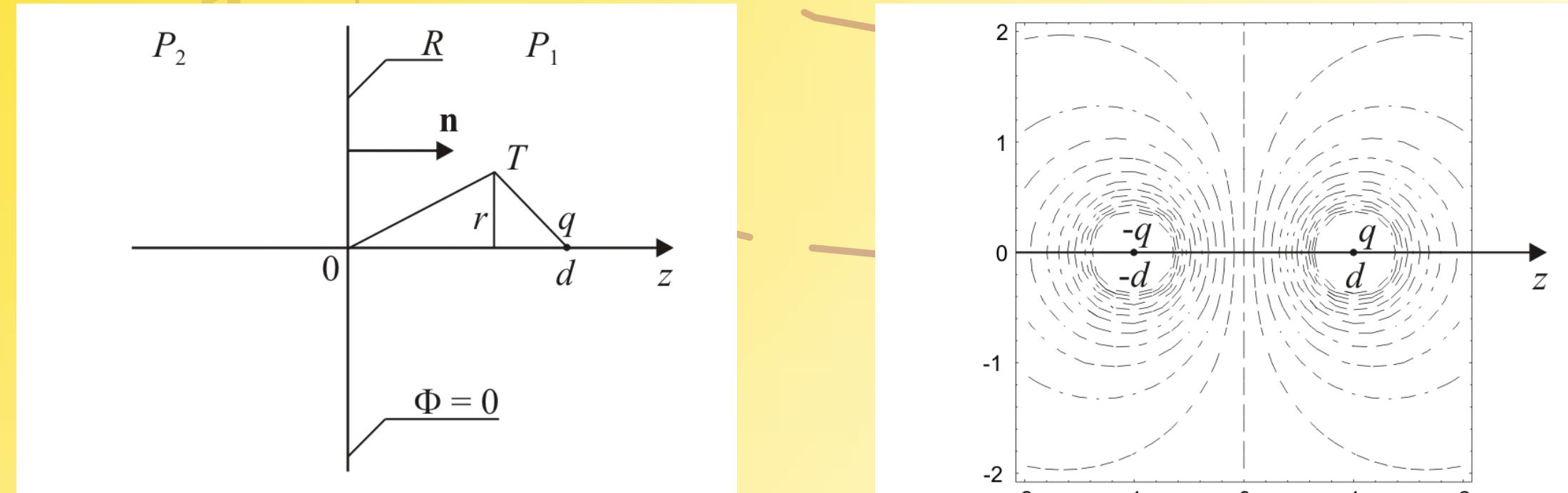
0

-q

-d

Rješavanje pomoću metode slika

Postavimo koordinatni sustav tako da se naboј q nalazi na osi z koja je okomita na ravninu R . Udaljenost naboja od ravnine je d , a ravnina R poklapa se s ravninom $z = 0$ (Sl. 3).

Sl. 1 Uz matematičku formulaciju problema točkastog naboja blizu vodiča.

Sl. 2 Ekvipotencijalne krivulje za naboј +q i -q po formuli (4). Koordinate $x = 0$, $r = y$ i z su načrtane su u jedinicama od d , a potencijal u jedinicama od $q/(4\pi\epsilon_0 d)$.

Rješenje ove rubne zadaće pronaći ćemo metodom slika na sljedeći način: zamjenimo postojeći problem s novim, u kojemu se u poluprostoru $z < 0$ umjesto vodiča nalazi točkasti naboј $q' = -q$ na osi z . Naboј q' naziva se slika ili naboј slike za "pravi" naboј q i smješten je simetrično za q prema ravnini $z = 0$ na položaj $z' = -d$ (Sl. 4).

Zamjenu problema možemo opravdati činjenicom da je površina vodiča ekvipotencijalna ploha te je u našem slučaju ona ravninska i na potencijalu nula, kao i ekvipotencijalna ploha između naboja $+q$ i $-q$ (Sl. 4). Uz isti rubni uvjet, Poissonova jednadžba u oba problema daje isto rješenje za potencijal o čemu govori teorem o jedinstvenosti rješenja.

Rješenje za potencijal u poluprostoru $z > 0$ prema oznakama na Sl. 3 i Sl. 4 glasi

$$\Phi(r, z) = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \left(\frac{q}{\sqrt{r^2 + (z-d)^2}} + \frac{q'}{\sqrt{r^2 + (z+d)^2}} \right) = \frac{q}{4\pi\epsilon_0} \left(\frac{1}{\sqrt{r^2 + (z-d)^2}} - \frac{1}{\sqrt{r^2 + (z+d)^2}} \right) \quad (4)$$

gdje je $r = (x^2 + y^2)^{1/2}$, pa (4) zadovoljava Poissonovu jednadžbu i rubni uvjet $\Phi|_{z=0} = 0$.

Pomoću dobivenog izraza za potencijal (4), može se izračunati električno polje, plošna gustoća naboja po ravnini $z = 0$, sila između naboja q i ravnine te druge veličine.

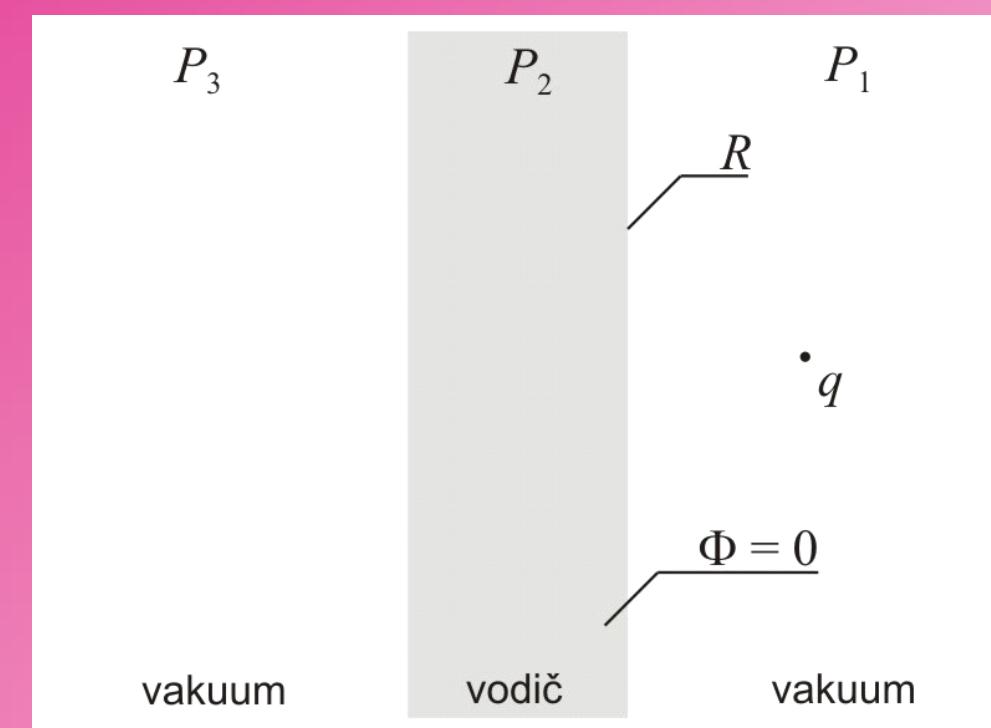
No, većini studenata ovo sažeto objašnjenje, iako korektno, nije dovoljno da shvate MS. Pitana koja studenti postavljaju i komentari koje daju su:

- Kako ću znati na koje položaje treba postaviti slike naboja?
- Kako ću znati koliko je slika potrebno?
- Kako ću rješavati probleme u kojima je rubna ploha složena, na primjer, od ravninske i sferne plohe?
- Kako ću upotrijebiti MS za dielektrične plohe?
- Metoda slika uopće mi nije jasna, ne vidim kako bih je naučio i njome riješio neki novi problem. Metoda se zasniva na intuiciji, a ne na provjerjenim matematičkim tehnikama.

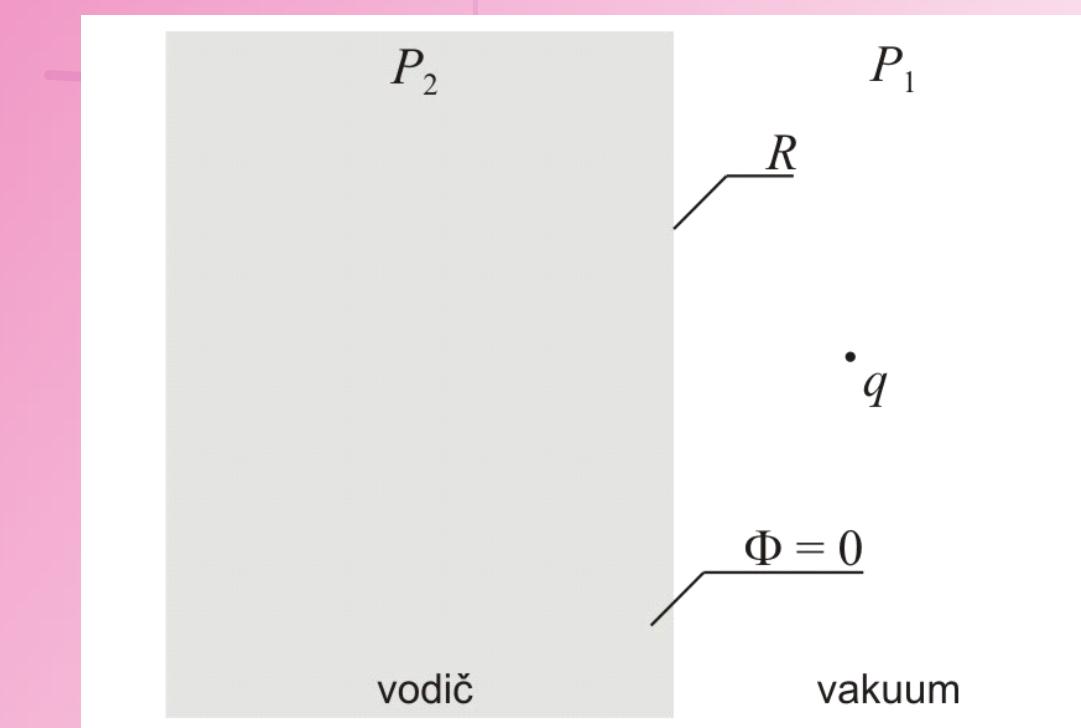
Na jedan dio pitanja, moguće je ponuditi zadovoljavajući odgovor: fizičari su riješili isti problem drugim, komplikiranim tehnikama i onda uvidjeli da se postupak može pojednostaviti pomoću MS. Jedna od tehnika koja može poslužiti u svrhu "dokaza" je i razvoj potencijala u red po potpunom skupu ortogonalnih funkcija (specijalnih funkcija).

Primjer iz elektrostatike

Postavimo točkasti naboј q u blizinu uzemljene, metalne i pravokutne ploče. Ako je udaljenost naboja do ploče mnogo manja od udaljenosti naboja do rubova ploče, smijemo ploču konačnih dimenzija zamijeniti beskonačnom. Time smo prostor podijelili na tri dijela: P_1 , P_2 i P_3 (Sl. 1).

Sl. 1 Naboј pored metalne ploče u vakuumu.

Sl. 2 Pojednostavljeni problem naboja u vodiču.

Računat ćemo električni potencijal $\Phi(\mathbf{r})$ u dijelu prostora P_1 koji sadrži naboј q . Potencijal u P_2 je poznat i iznosi $\Phi = 0$. Naime, električno polje unutar vodiča jednako je nuli, a potencijal ima konstantnu vrijednost. U zadatu kojeg rješavamo vodič je uzemljen, pa je po cijeloj njegovoj unutrašnjosti i rubovima vrijednost potencijala jednaka nuli [1].

Potencijal u području P_1 jednoznačno je određen Poissonovom jednadžbom

$$\nabla^2\Phi = -\frac{\rho}{\epsilon_0} \quad (1)$$

i rubnim uvjetom $\Phi = 0$ po ravnini R koja razdvaja područje P_1 od P_2 [2]. U jednadžbi (1) je permitivnost vakuuma $\epsilon_0 = 8,854 \cdot 10^{-12} \text{ F m}^{-1}$, a gustoća naboja $\rho(\mathbf{r})$ za točkasti naboј q iznosi

$$\rho(\mathbf{r}) = q\delta(\mathbf{r} - \mathbf{d}) \quad (2)$$

gdje je $\delta(\mathbf{r} - \mathbf{d})$ Diracova delta funkcija [2], $\mathbf{r}$ vektor položaja točke u kojoj računamo ρ , a $\mathbf{d}$ vektor položaja naboja q . Za $\mathbf{r} \neq \mathbf{d}$ Poissonova jednadžba postaje Laplaceova $\nabla^2\Phi = 0$. Iz navedene tvrdnje o jednoznačnosti rješenja za potencijal možemo zaključiti da mogući naboji i potencijali u P_3 uopće ne utječu na potencijal u P_1 sve dok je vodič u P_2 na potencijalu $\Phi = 0$. Ravninu koja razdvaja područja P_2 i P_3 , zato, smijemo pomaknuti u beskonačnost (Sl. 2).

Metalna ploča spojena je veoma tankom žicom na udaljeno spremište velike količine naboja (na "zemlju") pa će naboј q privući na vodič dodatni naboј suprotnog predznaka. Uzmemo li da je q pozitivan, dovedeni inducirani naboј negativnog predznaka rasporedit će se isključivo po rubovima vodiča, odnosno, po ravnini R . Unutrašnjost vodiča ne sadrži dodatni naboј (iako sadrži elektrone i ione koji pripadaju vodiču) jer se dovedeni višak naboja brzo rasporedi po površini vodiča [3].

Ukupni električni potencijal Φ u području P_1 je superpozicija električnog potencijala $\Phi_q(\mathbf{r})$ i električnog potencijala $\Phi_\sigma(\mathbf{r})$ plošne gustoće induciranih naboja $\sigma(\mathbf{r})$ po ravnini R . Na drugoj strani, za izračun gustoće naboja σ potrebno je najprije naći ukupno električno polje $\mathbf{E}(\mathbf{r}) = -\nabla\Phi$ u području P_1 te koristiti rubni uvjet

$$\sigma = \epsilon_0 \mathbf{E} \cdot \mathbf{n}|_R = -\epsilon_0 \nabla\Phi \cdot \mathbf{n}|_R \quad (3)$$

gdje je $\mathbf{n}$ normala na ravninu R usmjerena od P_2 prema P_1 [2]. Kako pronaći izlaz iz ovog zatvorenog kruga?

Rješavanje pomoću razvoja u red po specijalnim funkcijama

Odarib koordinata u kojima se rješava Poissonova ili Laplaceova jednadžba ovisi o obliku rubnih ploha. Pretpostavljamo da ćemo na taj način računski lakše zadovoljiti rubne uvjete ako je jednadžba rubne plohe zadana konstantnom vrijednošću koordinate (na primjer, $z = 0$ u zadatu kojeg rješavamo).

Kao rješenje Poissonove ili Laplaceove jednadžbe u različitim koordinatama, pojavit će se drugačije specijalne funkcije. Na primjer, kod sfernih koordinata javljaju se Kugline funkcije, a kod cilindričnih, Besselove funkcije.

Za problem točkastog naboja blizu beskonačne, uzemljene i vodljive ravnine upotrijebit ćemo cilindrične koordinate (r, ϕ, z) i Besselove funkcije [4]. Točkasti naboј smjestili smo na os z , pa problem posjeduje azimutalnu simetriju. Potencijal, tada, ne ovisi o koordinati ϕ .

Ukupni potencijal u poluprostoru $z > 0$ tražimo kao superpoziciju potencijala točkastog naboja Φ_q i potencijala plošne gustoće induciranih naboja po ravnini Φ_σ . Oba potencijala razvijamo u red po Besselovim funkcijama $J_0(kr)$ koje tvore potpun i ortogonalan skup funkcija kod azimutalno-simetričnih problema [4]

$$\Phi(r, z) = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{q}{\sqrt{r^2 + (z-d)^2}} + \Phi_\sigma = \frac{q}{4\pi\epsilon_0} \int_0^\infty J_0(kr) e^{-k|z-d|} dk + \int_0^\infty A(k) J_0(kr) e^{-kz} dk \quad (5)$$

gdje su $A(k)$ funkcije ovisne o varijabli integracije k , a određuju se iz rubnog uvjeta $\Phi|_{z=0} = 0$

$$\Phi(r, 0) = \frac{q}{4\pi\epsilon_0} \int_0^\infty J_0(kr) e^{-kd} dk + \int_0^\infty A(k) J_0(kr) dk = \int_0^\infty J_0(kr) \left(\frac{q e^{-kd}}{4\pi\epsilon_0} + A(k) \right) dk = 0 \quad (6)$$

$$\Rightarrow A(k) = -\frac{q e^{-kd}}{4\pi\epsilon_0}$$

Posljednji korak u jednakosti (6) posljedica je linearne nezavisnosti Besselovih funkcija $J_0(kr)$. Uz dobivene funkcije $A(k)$, izraz za potencijal Φ_σ u poluprostoru $z > 0$ postaje

$$\Phi_\sigma = -\frac{q}{4\pi\epsilon_0} \int_0^\infty J_0(kr) e^{-k(z+d)} dk = -\frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{q}{\sqrt{r^2 + (z+d)^2}} \quad (7)$$

što odgovara potencijalu naboja slike q' . Ukupni je potencijal identičan rezultatu dobivenom pomoću MS čime smo valjanost te metode pokazali točnim matematičkim računom.